Се что добро или что красно,

но еже жити братии вкупе и проч.

Нема вже й кращої людської в світі долі!

Як вкупці братики живуть по божій волі,

Так миро дороге лиснить на голові,

По Ааронові стікає бороді

І капа на його одежу саєтову,

Так аермонськая, сказать, приміром, к слову,

Роса паде в горах Сіонських з мокрих хмар,

Так і на їх росить із неба Божий дар.

А з ним щасливеє життя й благословення,

І буде вік в честі їх у людей імення.

7 декабря 1857 г., Харьков